

Mediji in informacije

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 51/08

10. julij 2008

Sodba Sodišča v zadevi C-33/07

Ministerul Administrației și Internelor - Direcția Generală de Pașapoarte București proti Jipi

NACIONALNE OMEJITVE PRAVICE DO PROSTEGA GIBANJA V TUJINI MORAJO TEMELJITI NA OSEBNEM OBNASANJU DRZAVLJANOV IN MORAJO SPOSTOVATI NACELO SORAZMERNOSTI

To obnašanje mora predstavljati resnično, sedanjo in dovolj resno nevarnost, ki ogroža temeljne družbene interese

G. Jipa je 10. septembra 2006 zapustil Romunijo in se odpravil v Belgijo. 26. novembra 2006 se je moral zaradi svojega „nezakonitega položaja“ v tej državi vrniti v Romunijo v skladu s sporazumom o ponovnem sprejemu,¹ ki sta ga podpisali ti državi.

Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București (ministrstvo za upravo in notranje zadeve – Generalni direktorat za potne liste iz Bukarešte) je od Tribunalul Dâmbovița zahtevalo, naj sprejme ukrep, s katerim naj G. Jipu prepove potovanje v Belgijo za obdobje največ treh let.

V teh okoliščinah je Tribunalul Dâmbovița vprašalo Sodišče, ali pravo Skupnosti in predvsem direktiva o pravici evropskih državljanov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju Evropske unije² nasprotujeta romunski ureditvi, ki dopušča omejitve pravice državljanov države članice, da potuje na ozemlje druge države članice, predvsem iz razloga, ker je bil predhodno vrnjen iz slednje države članice, ker je v njej bil v „nezakonitem položaju“.

Sodišče najprej opozarja, da ima G. Jipa kot romunski državljan status državljan Unije in torej lahko, tudi proti svoji državi članici izvora, uveljavlja pravice, ki se nanašajo na tak status, predvsem pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic. Sodišče poudarja, da pravica do prostega gibanja vključuje tako pravico, da državljan Evropske unije vstopajo v drugo državo članico, kot je njihova država članica izvora, kot tudi pravico slednjo zapustiti.

¹ Sporazum iz 1995 med vlada Kraljevine Belgije, Velikega vojvodstva Luksemburg in Kraljevine Nizozemske ter vlado Romunije o ponovnem sprejemu oseb, ki so v nezakonitem položaju.

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, str. 77, in popravek UL L 229, str.35).

Vendar ta pravica ni brezpogojna, temveč je lahko podrejena omejitvam in pogojem, določenim s Pogodbo, predvsem iz razlogov javnega reda ali javne varnosti (točka 21). Sodišče poudarja, da so države članice pristojne, da v skladu s svojimi nacionalnimi potrebami določijo zahteve javnega reda in javne varnosti. Vendar pa je treba te zahteve v okviru Skupnosti razlagati strogo, tako da njihovega obsega ne more enostransko določiti vsaka od držav članic brez nadzora institucij Evropske skupnosti.

Sodišče dodaja, da tako uokvirjanje pomeni predvsem, da se morajo za namen svoje utemeljitve ukrepi, sprejeti zaradi javnega reda ali javne varnosti, opirati izključno na osebno obnašanje zadevnega posameznika, pri čemer utemeljitve, ki niso neposredno povezane s podrobnostmi posameznega primera ali ki se nanašajo na splošno preventivo, niso dovoljene. Sodišče poudarja, da je treba omejitveni ukrep obravnavati glede na ugotovitve o varstvu javnega reda in javne varnosti države članice, ki ga sprejme. Ukrep torej ne more temeljiti izključno na razlogih, ki jih navede druga država članica za utemeljitev odločitve o odstranitvi državljana Skupnosti z ozemlja te države. Ampak to ne izključuje, da lahko pristojni nacionalni organi take razloge upoštevajo pri presoji glede sprejetja ukrepa, ki omejuje prosto gibanje.

Sodišče, ob tem da opozarja, da je nacionalno sodišče pristojno, da opravi potrebne ugotovitve, poudarja, da se v obravnavanem primeru zdi, da zahteva romunskih organov temelji le na ukrep vrnitve in ne vsebuje nobene posebne presoje njegovega osebnega obnašanja niti ne omenja, da bi kakorkoli predstavljal grožnjo za javni red in javno varnost.

Sodišče je odločilo, da pravo Skupnosti ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča omejitve pravice državljana države članice, da potuje na ozemlje druge države članice, predvsem iz razloga, ker je v njej bil v „nezakonitem položaju“, če so izpolnjeni določeni pogoji. Potrebno je, da osebno obnašanje tega državljana predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno nevarnost, ki ogroža temeljne družbene interese. Potrebno je tudi, da je predviden omejitveni ukrep primeren za zagotovitev uresničevanja zastavljenega cilja in ne gre preko tega, kar je potrebno za doseganje le-tega.

Sodišče dodaja, da je predložitveno sodišče pristojno, da ugotovi, ali je to tako v zadevi, o kateri odloča.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljive jezikovne različice: FR, BG, CS, DE, EN, ES, EL, HU, IT, NL, PL, RO, SK, SL

Celotno besedilo sodbe je na voljo tudi na spletni strani Sodišča.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SL&Submit=rechercher&numaff=C-33/07>

Običajno je na voljo po 12. uri po srednjeevropskem času na dan razglasitve.

Za podrobnejše informacije se obrnite na Ireneusza Kolowco.

Tel. (00352) 4303 2793, faks (00352) 4303 2053